

خونه‌سە، كۈزە شەكىيانە دە

لە قۇل‌كالۇرى كوردىدا

ئىترنە‌هاتىوه.

باشە ئالاقوماندارى كى يە ؟ غەرېقى رەحىمەتى خوابىت، خەسرەو بەگ ئالاقوماندارى يە. يوزباشىشمان بلىين كى بىو ؟ عەبدول حەمىدە فەنەيك ھەبۇ لەم كەپەكە خوارەوە، ئە و يوزباشى بىو، جا ئەم لە شەرەكە ئەرزوپۇما بۇچى بە جەتنەت شادبۇو.

جا ئەلى قىسە، قىسە ئەبېرىت، با بە سەریا تى نە پەرىن ناوى شەرى چەنافە لەعم بىردى، كاكە ئەملىكەت ووتىيان ئەبى ئۆددۈ دېزى شەرقى بىن. كام شەرقى ؟ شەرقى چەنافە لەعە باشە. دەرى بىرام ئەمەت ماۋەى دوو حەفتە ھەممۇ بۇۋەك پۇچى يەك دوو ساعىتىك، ئەمە ئىمەيان دائەناو شەرقىيان فيز ئەكىدىن.. سوپىندىتان لەسەرم نى يە ئە و ئۇنىشى يە كە ئىمە ئەكىدىن كەپەكە ئەستەمول بۇو، ئە و قورمساغە يەك فيز ئەكىدىن كەپەكە ئەستەمول بۇو، ئە و قورمساغە يەك دەنگى بىيە بۇو قورغان بە حەقت مەلى بە عاسىمانە وە رانە كەرت ؟ ئە مردو مراوە كە لەكەل ئەم باندۇ كەپەنایە داتى ئەچرىكىان و ئەم ئۆرۈدەش بە جارىك لە كەلپا ئەووت، بىياو ھەرجى دەمارەكانى لەشى ھەبۇ ئەكەوتە مەلەكە سەما (بە يادى جارانىيە و چاپېلە فرمىسىك، بە دەنگە كەپەكە يە وە يەك دوو دېرى كۇدانى يە كە دەلىت).

(چەنافە لەعە ئىچىنە ووردولەر بەنى
ئويلىمە دەن مەزارە قۇيدولەز بەنى)

ئەوا ھەبەتى كەنجىمە، تازە خەتمداوه، دەور دەورى بەش بىكىرى عوسماڭلىيە، منىش وەك و بۇلەي ئەم خەلکە كىراوم بە ئەسکەر بەوانە ئى شەر كراوم. ئە وەتام لە كۆئى ؟ لە وەدەورو بېرى قولى قاوقازە. وەخت كە يە ؟ ھەمۇ وەختى وەختى خوايە سال ئەم وەختانە يە. لە چادرەكەما كېم لە كەلە ؟ يادى بە خىربىت مامە و پەھمانى كەپەكى خۇمان. جا ئەم ھەتىوهى كۆپى كە ئىستا و اھل ئاوساوه خەلکى ووردو درشت نەحلەتى لى ئەكەت نازانى خەلکى قافەزى سېھى ئەخويىنە وەو لە وَايە كەس نازانى كە خەفيە ئەسەرەيدە، ئەم ھەتىوهى ئەوسا منال بۇو تازە كاڭلۇكى ئەتكىردى، بېرى نايە كە چۈن باوکى كىرا بە ئەسکەر. بەخوا ئە و بەستە زمانە لە خەلۋىزدانى ناو كەنجىنە كە ئەخويان كېشىيان كىرىدە دەرەوە. جا جۇن بېاۋىك بۇو حەدى ئەبى لە بۇو ئەخويان، بېاۋىكى بېاۋانە. جا ئە وەتا مامە و پەھمان ئۇغۇر ئەكەت و خۇبىزى واى لەپاش بەجى ئەمېنیت. بەخوا بەزەھرى مارەوە ئەخورا.

ئى جەلە ئە و عەبە سوور قاوشانى و شەريفى خونچە كەپو، لە دەنكم دانە جەلە كى فۇ حلائى خۇمانم لە كەلە... نە، شەيتان بەنە حلەت بى عەبە و شەريف ئەم شەويان لە ھەمۇ شەوى خۇشتىرىت ئەوان لەوى لە كەلم ئەبۇون. ئەوان ئەوسا نە مابۇون، سالىك لە وەپېش عەبە لە شەرى چەنافە لەعە دا شەھىد كراپۇو، شەريفىش تىبا بە يە خسیر كىراو ئە و بىردى ئى برا،

به لام زور چاک له یه کتری تیئه گاین. به لئی که ده رگا کرایه وه، پیره میرزدیکی سه رو پیش سپی سمیل زلی چوارشانه له ناو ده رگا که دا وستابوو، دیاربیوو له کاتی خویا زرته بوزیلک بوروه شانی له و دیواره بدایه ئهی پوخان. ووتمان: خاله هیچ مه ترسن، به لئی ئه سکه ری عوسمانلین، به لام ئیمه ش وه ک ئیوه کوردين و شه په ف خومان به لاوه خوش ویسته، له بار ئه وه شه ره ف خه لکیشمان به لاوه به نرخه. دلت هیچ نه کات، له خیز

به لواه هیچمان به دهسته وه نی یه، جا میوان پائه گن؟
کابرای که زانی له پیاوچاک نه چین ووتی فرمون میوان
سهر چاوان. که چوینه ثوره وه ناگریکی خوشیان بُو کردینه وه
خومان گرم کردده وه نه نجا ووتی: خانه خویی نازیز! جی بی
له تو نه هینی بیت، نیمه ئم شه و حزمان له حلوای ناردي
که نم کردده وه، جا نه گهار پیتان همل نه سوورپیت، به پاره بومان
نه کان، به خوایشت بومان ئه کان، ناره زوی خوتانه نیمه هر
مه منونین. که وام ووت کابرای به ھی که نینیکه وه ووتی: هر ئیوه و
حلوای ناردي گنم؟ با وه ریتان بی هر به ده سه روگویلاك
کوتانه وهی سولتاني عوسماںلیه وه که چون ئم خله لکه ئه دهن به
قر؛ دوو جکه ره کیشی بی نه چوو کابرای تاوه یه کی گواره حلوای
ھینایه بارده میمان.

ئىتىر كاڭى براي هەر لەكەل دەستىمان بۇ حەلوا يە بىرىد
نە بىرد، كۆيىمان لى بۇولە ئۆزدۇوه وە جەنگ بۇرىسىلى دىرا ! دەم و
دەست فۇچلاو مامە پەھمان بىنى ئەۋەن دەستىك بۇ حەلوا كە
بەرنىن ئاپەرىن بېرىن. منىش پىم ووتىن پەھمان و فۇچلا ! مېچ
خۇتان تىك مەدەن. بەو كەسە ئەم شەو نىسييى منى
خستۇتە نەمكى ئەم مالە هەتا تىرۇ پېر حەلوا نە خۆم ؛ ناجولىم.
دەدانىشىنە وە دانىشىنە دەھى با بۇرى ئەن لەۋى وە هەر
زۇپىنای خۆى لىدا. ئىتىر ئەم بىنى ئىئە ناخوش زۇر بە شىئە بىى
زۇر لەسەر خۇچى حەلوا لە تاۋەككدا بۇوه خواردۇومانە و
خۇمان لى مېركىدووه، بە زۇرى زۇرەملى پارەم خستۇتە كىرفانى
كابراي خانە خۆى، ئەم بۇرى ئەننىش لە ئۆزدۇوه وە هەر فۇرى
پىيانە كات، ئەوسا ئىئەمە هەلسائين.

ئىنچا ئىتىر غەفور وەرە باڭ لە خۇت پەيدا بىكەو خۇت بىكە يەنەرەوە ئۇرۇدۇ.. واش ساردى كىردوو تف ھەللا، ھە ئەرى بېسقىت، ئەۋەنەرى كەش بەفرى تى كىردوو دەشت و دەر لۇس بىرۇ. حا ئەۋەرى ئەۋەشىدە بەسەر من ھاتۇوە بەسەر

نَا...ي بُوْئَه و سِرْدَه مِي گَهْنِجِيَّتِه غَهْفُور !!
بُوْيِشْت ! تازه بُوْيِشْت ثَوْ گَهْنِجِيَّتِه نَابِيَّنِتِه وَه ! جَاهَه لَى زُود
ووْتَنْ قُورْعَانْ خُوشَه باَبِيَّنِه وَه سِرْبَاسِه كَهْي خُومَانْ .
بِرا باَشَه كَهْم ! ثَهَوا وَه كَشَهْوِي نَهَمْ شَهَوْ، شَهْوِيَّكِي تَوْقَفْ
زِسْتَانَه، بِه فَرِيهَكْ نَاؤَقَه دَه عَهْرَزَاهِه، لَه نَزِيكْ دَهْيَه كَهْه وَه
ثُورْدَوْ بارهَگَاهِه هَلَى دَاهِه، چَاكْ لَه بِيرْمَه ثَهَه شَهَه وَه لَه
جَادِرَه كَهْمَا خَهَوْ لَى زَبَرا . جَاهْ تَوْ سِهِيرِي نَهَوْسِي بَهْشَه رِيشَه كَهْ،
تَوْهِمَه زَهَمَه نَهَفَسْم چَوْتَه سِرْحَلَوَاهِه نَأَرَدِي گَهْم، نَيْتَر نَازَانَه
بَرْسِيم بَوْوَه چَي ؟ خَوْهَه رَچَه نَدَه بَهْسَكِيكْ تَسِيرْ بَوْوِينْ وَه دَه
سَكِيش بَرسِي، نَيْتَر وَه خَتْ بَوْوَه زَرُوكَه بُوْحَلَوَاهِه بَكَهِم . لَه دَلَى
خُوشَما وَتَمْ: بُوْجَي غَهْفُورَه مِه كَوَيْه نَأَكَرْدَانَه كَهْي مَالِي خُومَانَه
دَاهِكْ دَهْسَتْ وَبِردْ تَاوِه يَهَكْ حَلَوَامْ بُوْقَوتْ كَاتَه وَه ؟

سهرتان نه په شينم که ئەم نيازى دىلم لاي
مامە و پە حمان و فوحلا دركاند: هەر دووكيان داميانه بەر
لىشاوى كالته و بىن كەنин. ووتىم ئەرى ئىتىو ئەو كالله بىن كرد
نه تان له چى يە؟ سا بە خوانە كەرسە رىشىم دانواه من ئەم شەو
خۇم لەم ئوردوگايە ئەزىمە وە ئەچم لە مالىكى ئە و دى يە
ھەلوايەك ئە خۇم. ئىتىر دوواى مشت و مېيکى زۇد لە گەل
ئە و پە حمان و فوحلا كە نەمە كارى كىردى نى يەو، نەوس نە وە
نایەنى و، خۇت ئەدەى بە قەلبە يە كاۋ، كە زانيان من لە سەر
نیازە كە ئۇمە بىيەلىن تو بە تەنبا بىزىت ؟ ئىمەش لە كەلت
ھەيف نى يە ئىمە بىيەلىن تو بە تەنبا بىزىت، بالە دووايدا
يە يىن، نەوە كا خوانە خواسىتە تۈوشى بە لايەك بىبىت، بالە دووايدا
پەنجەي خۇمان نە كەزىن و بلىيەن: ئىمە چۈن ماپىرى يەك بۇوين ؟
خەلکىش تفونە حله تىيمان بىكات.

وە لە برا ئىتەر كەسە ماۋەزەپى خۇمانلىكىدە بە شانادۇ
بە و شەوه تۇفۇ بە فەرە، لووس و بارىك خۇمان لە ئۇرۇدۇ
دېزىيە وە ئاوايى يە كە خۇت بىگەرە و هاتىن. كە كەيشتىنە ئاوايى،
ئاوايى چى؟ هەممۇسى شەش حەوت مالىيەك بۇونۇستىبۇن كېپ و
خاموش نەت ووتن خۆلى مەردۇرى كراوە بە سەردا. يە كەم دەرگا
سۈوكى كە لييمان دا، دووايى كە مىك دەنكىك و بىتى كى يە ئە وە؟
ئىمەش بە كوردىيە كە خۇمان ووتىمان: برا دۇستىن و دۇزمۇن نىن
لييمان بىكەرە وە. مالە كە كوردىبۇن، ئاخىرە و قولەش هەركوردىن
ئەگەر چى شىنۋەي كوردىيە كە بان كەمىك لەم، خۇمان ناجىتى

نای دنیا ! باوه بیکن هر وانه زانم نانیستایه له بهر
جاوم، به لی هدر که وامروت؛ ته شریفی قاقا یکنی و فرمولی:
به خوا نامه قت نی یه خه په، حملوای سلیمانی خوش. ده بیرون
کوپم دهی، بیرون جاریکی که دووا نه کون.
کاکی برای که واى فرموله دلی خومانا هزار جار
حه مدو سه نای خومانا کردبوه، چونکه وهک و عمرمان
سه رله نوی نووسرا بیت وه، وابوو، به لام به خوا هر
نه ونه شمان خوش بیو که له خزمت خسره و به گه هاتینه
دهره وه، که بیوه و چادره کهی خومانا پیشتن نه کمه
توردی سی و جبه خانه کانمان کوکه ینه وه و هملگرین؛ کویم لبیو
خه سره و به گه یه ک نه عره ته لیدا:-

- ئاته ش !!!

ئای بنام به قوده ت خواهی ! ئیتر کاکه هر نه ونه
ناگالی بیو له بدر گرمهی توب عاسمان هر بولهی لیوه نه هات و
عرز هر نه لره بیوه ! نه شه وه تاریکه بیو بیه پوچی پوناک !
شپرگه رم بیو !

جا با ئیتر له وه زیاتر سه رتان نه یه شینم. من ئەم
سەرگوزه شته يەم تەنیا له بدر نه وه بیکیانه وه مە به ستم
نه وھیه ئەگه رفوحلاو مامه و په حمان هاپری ساغ نه بیونایه و
وازیان لى بھیتامايمه خوم بە تەنیا بیو و له کەلما نه هاتتایه بۇ
دی یەکه بە خوا له و بیرهدا دەمی سال بیو ئیسقانم پزی بیو
تىکەل بە خاک بیو.

جا مە به ستم نه وھیه ئەلیم هاپری پەتى ئە وسا له گەل
ئیستادا وەک و عەرزو عاسمان وابیو. به لام شە خسی عزیز !
دەئمە هزاران ساله خوا ئەم دنیاییه دروست کردبوه و ئەم
بە شەرهی دروست کردبوه، هزاران دەبورو دوکان گوراوه،
هزاران چەرخ سوپراوه و گوراوه؛ به لام نرخ و بە های
هاپری یەتی و وەفاداری و پاکیی هر وەک خۆی ماوه ته وە
کەردی لى نه نیشتەوە نه گوراوه و هر ئەشمینیتە وە
ناش گورپی و نرخیان هر بەرز نه بیتەوە. جا ئەمە له مە قیقتا
ئەو بە شەره خۆی گوراوه خۆی. به لام نه و چونکه خۆی له گوئی
کادا نووستووه له و وايە نرخی ھاپری یەتی و وەفاداری و پاکیی
گوراوه، ئەی.

دۇزمىش نېيەت. كورپىنه ! كاتى بە خۆم زانى كە توومەتە
بىرىكە و نزىكى حەوت كەز قولە، دەنگم بە خودا نېبى بە هېچ
كەسىكا ناگات. نازانم چۈن ملم نەشقاۋە ستۇشم وورد نەبۇ.
ئاخىر بۇيە ئەلیم ھاپری، دەئەگەر سامە و پە حمان و
فوحىلەم لەكەلا نەهاتتايە دەرەتتە وەم هەر نەبۇ، جىڭە يان
بە هەشت بىت بە فەلاكەتىك دەريان ھىنَاوەتە وە خۇزگە يان بە
مەركى خۇيان نەخواست، سى جار هەتا نزىك دەمى بىرەكە
ھەلىان كېشاوەتە وە سەرلە نوی كە توومەتە وە خوارەوە.
نە بىسە، دوواى ئەوە هەر چۈنىك بۇو گە يېشىنە وە ئۆزدۇ
بە لام براي عەزىز ئۆزدۇي چى ؟ ئۆزدۇ شېرەز، داۋىتى بە يەكا،
خۇيان كۆئەتكەن وە، ئازاۋەپەكە سەگ ساحىپى خۆى
ناناسىتە وە، ئەمە توەز جاسوس خە بەرى ھىنَاوە كە دۇزمىن
ئىنمە يان دى وادواكە تووپىن قېرگەتىنیان. بە توەتى چى ؟ بە
توەتى ئەوهى كە گوایا نيازى فيرارى كەنمان بیو، كورە
دايكتان چاك ! كورە باوكتان چاك ! نە خېرفايەي نەبۇو، قوليان
بە سەتىن و دايانييە پېش، بۇ كۆئى ! بۇ خزمەت خە سەرە وە گە.
وەلا كاکە ئىتر هەتا ناوقە دمان بیو بەرد جونکە وەختە كەي
ناواھەخت بیو، بە خوا فوحىلە خىنسە يەكى لى كىردم ووتى: غەفورپىم
نە ووتى (نەس سەرە ئەبپى سەرت نە بېت) و ئەمە
كارى كرده نى يەو، ئاخىرە كەي خۇ دېت كە چۈن قۇرمان بۇ
كېرایە وە.

جا خە سەرە وە گە گورپە كەي قوبە قوبە نورى لى ھەلسىت،
منى خوش ئە ویست. كە براينە حزور، تاکە ! خە سەرە وە گى
چى ؟ تووكى سەرە پەق پاوه ستابۇو، دەمارە كانى ناوجاوانى
كىرژىبىون ھەر ئەت ووت شېرەولە لانە هاتوتە دەر، لە دلی خۆما
ووت بە زاتى خوا ئەم بۇزە كە بیو كە لى ئى ئە ترسام. بە لى كە
چاوى پېم كەوت تىز تىز سەپىرى كەردم و نەپانى فەرمۇي: چى يە
خە پە ؟ دىسانە وە دەستت دايە وە بى ھە يائى يەكە !

منىش ووتى: بە كەم ئە و دەستانەت زىارتە ئە كەم وە لەھى
بە سەرە جەنابت، نيازى فيرارى لە دلی مردووی گورپستانى
بیو بە دلی ئىمەدا نەبۇو، چىش بى لە جەنابت نەھىنى بىن،
شەوھە كەي توقەو حەزمان لە حەلواي ئاردى گەنم كەدو چۈپىن
ئالەم دى یە حەلوايە كى سلیمانى سايىمان خواردۇو و
گەپاوینە تەوە.